

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/8/2021
Identifikačné číslo spisu:	7205215107
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7205215107.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: L. O. A., nar.XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, XXX XX G., vedenej na Okresnom súde Košice II, pod. sp. zn. 39Er/818/2005, o vymoženie 897,33 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Moyzesova 34, 040 01 Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. apríla 2014, č. k. 16CoE/160/2013-30, takto

rozhodol:

- I. Návrh súdneho exekútora na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a.
- III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 21. septembra 2012, č. k. 39Er/818/2005-17, vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Moyzesova 34, 040 01 Košice a vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala pod sp. zn. EX 1295/2005 a na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 39Er/818/2005 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, ktorému túto exekučnú vec postúpil na ďalšie konanie. Pôvodne poverenému súdnemu exekútorovi Ing. JUDr. Karolovi Mihalovi priznal trovy exekúcie vo výške 78,63 Eur.

2. Súd prvej inštancie citoval ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku a uviedol, že oprávnený je účastníkom exekučného konania, ktorý rozhoduje o tom, ktorý súdny exekútor exekúciu vykoná. Podľa názoru súdu prvej inštancie mu neprislúcha právo obmedzovať oprávneného vo využívaní jeho práva na voľbu súdneho exekútora okrem prípadov, kedy by vykonanie novým navrhovaným exekútorom bolo v rozpore so zákonom, napr. existencia dôvodov na jeho vylúčenie z vykonávania exekúcie. Súd prvej inštancie uzavrel, že neexistuje dôvod na vylúčenie súdneho exekútora z exekúcie, a preto rozhodol tak, že žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril nového súdneho exekútora

vykonaním predmetnej exekúcie, a to od právoplatnosti tohto uznesenia s tým, že účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované.

3. Trovy exekúcie súd prvej inštancie priznal pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi vo výške 78,36 Eur, pozostávajúcej zo sumy 15,50 Eur za náhradu hotových výdavkov, sumy 13,28 Eur za odmenu podľa časovej špecifikácie, sumy 36,52 Eur ako paušálnej odmeny a 20% DPH zo sumy 65,30 Eur, tzn. 13,06 Eur.

4. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 24. apríla 2014, č. k. 16CoE/160/2013-30, odmietol odvolanie súdneho exekútora vo výroku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vo výroku, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, Bratislava. Ďalej potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách exekúcie s tým, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie súdneho exekútora proti výroku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a proti výroku, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého je potrebné odmietnuť, lebo nebolo podané oprávnenou osobou.

6. S poukazom na ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku odvolací súd zdôraznil, že účastníkom exekučného konania je len oprávnený a povinný. Iné osoby len v tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva Exekučný poriadok, pričom súdneho exekútora explicitne Odvolací súd upozornil, že Exekučný poriadok priznáva súdnemu exekútorovi právne postavenie účastníka exekučného konania len v prípade, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie. Vzhľadom na to, že súdny exekútor napadol aj výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorými tento nerozhodoval o trovách exekúcie, ale o vyhovení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poverení vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, odvolací súd uzavrel, že súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal nie je účastníkom konania, a teda nie je ani osobou oprávnenou na podanie odvolania v tejto časti. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie súdneho exekútora v tejto časti v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol, pretože bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

7. V súvislosti s odvolaním napadnutým výrokom súdu prvej inštancie o trovách exekúcie priznaným pôvodnému súdnemu exekútorovi, odvolací súd uviedol, že v prejednávacom prípade sa exekúcia vykonávala na peňažné plnenie, pričom nebola ani sčasti vykonaná a bolo rozhodnuté o zmene súdneho exekútora. Na základe uvedených skutočností bolo podľa odvolacieho súdu potrebné aplikovať ust. § 14 až § 16 vyhlášky, ale keďže súdny exekútor žiadal priznať odmenu podľa ust. § 6 vyhlášky, bol záver exekučného súdu o nepriznaní trov exekúcie vecne správny.

8. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, pretože ďalším účastníkom v súvislosti s odvolaním pôvodného súdneho exekútora preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v spojení s čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 142 ods. 2 Ústavy SR. Súdny exekútor má za to, že odvolací súd odmietnutím odvolania proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa „o zmene súdneho exekútora," vydanom vyšším súdnym úradníkom, nerešpektoval generálnu klauzulu uvedenú v čl. 142 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej možno podať odvolanie proti rozhodnutiu zamestnanca súdu vždy, ak ho vydal zamestnanec súdu, a to oprávnenou osobou, t. j. každým, koho práva, povinnosti alebo právom chránené záujmy boli rozhodnutím zamestnanca súdu dotknuté alebo porušené. Odvolací súd napriek uvedenému odvolanie odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Súhlasil so záverom odvolacieho súdu, že pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora je oprávnenou osobou na podanie

odvolania iba účastník exekučného konania ustanovený v § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (povinný a oprávnený), avšak platí to vždy len vtedy, ak v konaní o zastavení exekúcie rozhodne sudca, pretože len ten zabezpečuje svojím rozhodnutím ústavné garancie základného práva na spravodlivé konanie. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že odvolací súd bol povinný nariadiť pojednávanie, nakoľko zamestnanec súdu - vyšší súdny úradník rozhodoval iba kabinetným spôsobom. Ak zamestnanec súdu neumožnil v rámci dokazovania vyjadriť sa ostatným účastníkom exekučného konania k zastaveniu exekúcie, bol odvolací súd povinný postupovať podľa § 213 ods. 2 až 7 O. s. p. tak, že mal nariadiť pojednávanie. Rozhodnutia vyšších súdnych úradníkov nespĺňajú ani jedno garantované ústavné právo zaručené v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Vyšší súdny úradník, ako zamestnanec súdu rozhoduje vždy len „od stola“ bez nariadenia pojednávania, len na základe predloženej špecifikácie trov exekúcie exekútorom a priložených dôkazov nachádzajúcich sa v exekučnom spise. Dovolateľ má za to, že ak podala oprávnená osoba odvolanie proti jednému z výrokov rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, v nadväznosti na znenie ústavnej garancie zaručenej v čl. 142 ods. 2 Ústavy SR, musí o všetkých výrokoch zamestnanca súdu uvedených v uznesení vždy rozhodnúť sudca. Uviedol, že v danom prípade nemôže mať prednosť zákonná úprava ustanovená v § 202 ods. 2, resp. § 374 ods. 4 O. s. p. a ani úprava uvedená v ustanovení § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, ale platí, že sudca musí vždy rozhodnúť o rozhodnutí ako celku, proti všetkým výrokom rozhodnutia vydaného zamestnancom súdu, ak bolo podané odvolanie proti rozhodnutiu zamestnanca súdu bez rozdielu a bezvýnimočne a ak bolo podané oprávnenou osobou. Poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 5 júla 2011, judikát JR 12/2011, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR vedené pod sp. zn. III. ÚS 348/06, IV. ÚS 209/07, nález Ústavného súdu z 22. júna 1999, č. PL. ÚS 14/1998. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil v časti výroku o odmietnutí odvolania proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o zmene exekútora vydanom zamestnancom súdu - vyšším súdnym úradníkom, z dôvodu nerešpektovania ústavnej garancie zaručenej v čl. 142 ods. 2 Ústavy SR a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálnu otázku, ktorú bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas súdny exekútor s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s § 429 ods. 2 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť, pretože bolo podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ C. s. p.).

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

12. Súdny exekútor v podanom dovolaní navrhol, aby dovolací súd konanie prerušil podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 36 ods. 6 Exekučného poriadku a požiadal Súdny dvor Európskej únie na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie o zodpovedanie položenej prejudiciálnej otázky.

13. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že konanie pred Súdnym dvorom EÚ o predbežnej otázke má povahu osobitného, nesporového a medzitýmneho konania, v ktorom Súdny dvor EÚ má právomoc vydať rozhodnutie o výklade zakladajúcich zmlúv Európskej únie, o platnosti a výklade aktov inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Európskej únie, výklade štatútov orgánov zriadených aktom Rady Európskeho spoločenstva. Toto konanie je inštitútom pôsobiacim v záujme integrácie a zachovania jednoty európskeho práva, pretože Súdny dvor EÚ v ňom vydáva rozhodnutia o určitých čiastkových otázkach výkladu a platnosti komunitárneho práva, ktoré je potrebné pre rozhodnutie vnútroštátneho súdu vo veci samej.

14. Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., súd konanie preruší ak, rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie

je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,

15. Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. súd konanie preruší ak, rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

16. Podľa § 251 ods. 4 O. s. p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

17. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať návrh na obnovu exekučného konania.

18. Na exekučné konania možno aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku len vtedy, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak. Exekučný poriadok v ust. § 36 ods. 5 výslovne vylučuje možnosť prerušiť exekučné konanie okrem zákonom stanovených prípadov (napr. zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii). Najvyšší súd uvádza, že pokiaľ ide o návrh dovolateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., exekučné konania s prihliadnutím na vyššie uvedené nemožno prerušiť, a preto návrh na prerušenie zamietol.

19. Dovolanie bolo podané na súd prvej inštancie pred 01.01.2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného pred 01. januárom 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

20. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

21. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

22. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu) účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

23. Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

24. Podľa § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenie § 218 ods. 1 O. s. p. platí pre konanie na dovolacom súde obdobne.

25. Účastníkmi exekučného konania v čase rozhodovania súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu sú v zásade oprávnený a povinný, tretia osoba len vtedy, ak to ustanovuje zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj súdny exekútor, ktorý bol vykonaním exekúcie poverený súdom. Len v tomto prípade môže súdny exekútor realizovať procesné práva účastníka konania. Dovolací súd má za to, že definícia obsiahnutá v ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku predstavuje tzv. druhú definíciu účastníctva v civilnom konaní, tzn. že účastníkmi konania sú tí, ktorých za účastníkov zákon výslovne označí (§ 90 O. s. p.).

26. V exekučnej veci súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21. septembra 2012, č. k. 39Er/818/2005-17, vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, Moyzesova 34, 040 01 Košice a vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala pod sp. zn. EX 1295/2005 a na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 39Er/818/2005 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, ktorému túto exekučnú vec postúpil na ďalšie konanie. Pôvodne poverenému súdnemu exekútorovi Ing. JUDr. Karolovi Mihalovi priznal trovy exekúcie vo výške 78,63 Eur. Odvolací súd preto odvolanie proti výroku uznesenia exekučného súdu o zmene exekútora správne odmietol ako podané osobou - súdnym exekútorom, ktorá nie je oprávnená na jeho podanie. Výšku trov súdny exekútor v konaní nenamietol. Súdny exekútor je účastníkom exekučného konania iba v prípade, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, t. j. rozhoduje o právach a povinnostiach súdneho exekútora. Súdny v danom prípade nerozhodoval o právach a povinnostiach súdneho exekútora, ktoré sa ho priamo týkajú. Súd prvej inštancie postupoval v intenciách ustanovenia § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, ktoré rozhodovanie sa netýka práv a povinností súdneho exekútora. Súdny exekútor v tomto prípade vystupuje ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (§ 2 ods. 1 Exekučného poriadku).

27. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade, v ktorom súd rozhodoval o zmene exekútora v zmysle ust. § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, súdny exekútor nie je účastníkom konania s poukazom na § 37 ods. 1 Exekučného poriadku.

28. Súdny exekútor vo svojom dovolaní namietal, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka ako zamestnanca súdu nespĺňa ani jedno ústavne garantované právo zaručené v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy SR. Preto o odvolaní proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka musí rozhodnúť sudca, aby bolo naplnené znenie čl. 142 ods. 2 Ústavy SR.

29. V zmysle článku 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca. Ústava v uvedenom článku určuje, že proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je vždy prípustný opravný prostriedok; z tohto pravidla neumožňuje nijakú výnimku. O opravnom prostriedku vždy musí rozhodnúť sudca; ani v tomto prípade základný zákon výnimku neumožňuje.

30. Podľa § 374 ods. 4 O. s. p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

31. Proti rozhodnutiu vydanému v občianskom súdnom konaní súdnym úradníkom alebo justičným čakaťom možno teda podať odvolanie za rovnakých podmienok ako proti rozhodnutiu sudcu. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník, môže úplne vyhovieť sudca. Toto znenie je v súlade s článkom 142 Ústavy Slovenskej republiky, pretože rešpektuje povinnosť sudcu rozhodnúť o odvolaní, ktoré vydal zamestnanec súdu poverený sudcom. Ak sudca odvolaniu podanému proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa nemieni úplne vyhovieť, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu; aj v tomto prípade bude o odvolaní rozhodovať sudca, ktorý uvedie v predkladacej správe pre odvolací súd, že nemieni odvolaniu vyhovieť a rozhodnutie preskúma odvolací súd (pozri dôvodovú správu k bodom 131 až 134 zákona č. 428/2004 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a menia a dopĺňajú sa niektoré ďalšie zákony).

32. Uznesenie, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o zmene exekútora podľa § 44 ods. 8, 9 Exekučného

poriadku, je uznesením vydaným v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu. Odvolanie proti takémuto uzneseniu je v zmysle § 58 ods. 5 Exekučného poriadku prípustné.

33. V danej veci súdny exekútor napadol odvolaním rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výrokoch o zmene exekútora. Spis bol predložený na rozhodnutie sudcovi vzhľadom na podané odvolanie súdneho exekútora. Sudca exekučného súdu Okresného súdu Košice II JUDr. Ladislav Hreňo, listom z 5. februára 2013 (č. l. 28 spisu) predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní súdneho exekútora; tým prejavil vôľu odvolaniu nevyhovieť, pretože bolo podané neoprávnenou osobou. Odvolací súd, keďže v danej veci išlo o odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa, ale bolo podané neoprávnenou osobou, správne odvolanie súdneho exekútora odmietol. Postupujúc podľa zásad platných v prípade, keď odvolanie podala neoprávnená osoba, odvolací súd sa nemohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Je potrebné uviesť, že uvedeným postupom súdu prvej inštancie bola naplnená požiadavka uvedená v § 142 ods. 2 Ústavy SR. V danej veci rozhodol vyšší súdny úradník a sudca postupoval v intenciách ustanovenia § 374 ods. 4 O. s. p. Sudca dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné v celom rozsahu vyhovieť, preto vec predložil Krajskému súdu v Košiciach ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Dovolací súd dospel k záveru, že takýto postup je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym súdnym poriadkom.

34. V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu je osobou oprávnenou na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) výlučne účastník konania, ktorému bola napadnutým rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. S ohľadom na uvedené súdny exekútor, ktorý podal dovolanie proti napadnutému uzneseniu nie je účastníkom konania a nebol oprávnený ani na podanie dovolania.

35. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. b/ C. s. p. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

36. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p.

37. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (ustanovenie § 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta C. s. p. a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.